

Sygn. akt I C 971/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w (...)

przeciwko S. K.

o zapłatę 1235,54 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) w (...) na rzecz pozwanego S. K. kwotę 377,00 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 971/16

UZASADNIENIE

Powód (...) w (...) pozwem złożonym do tut. Sądu w dniu 9 czerwca 2016 r. (data nadania w placówce operatora pocztowego), wniósł o zasądzenie od pozwanego S. K. kwoty 1235,54 z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1065,19 zł od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie w dniu 9 sierpnia 2016 r. w sprawie I Nc 1211/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwany S. K. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości z uwagi na przedawnienie roszczenia. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. (poprzednik prawny (...) Bank Spółka Akcyjna we W.) zawarł w dniu 26 lutego 2007 r. z S. K. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) na kwotę 560,76 zł. Kredyt miał być spłacony w 9 ratach do 26 dnia każdego miesiąca w okresie od marca do listopada 2007 r. ((...) Bank Spółka Akcyjna we W. k. 19 – 22, umowa kredytu wraz z załącznikiem k. 4 - 11).

W związku z niewywiązywaniem się z umowy przez S. K. kredytodawca wystawił w dniu 24 lutego 2008 r. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie I Co 437/08 postanowieniem z dnia 11 kwietnia

2008 r. nadał klauzulę wykonalności z ograniczaniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 1121,52 zł. (akta I Co 437/08).

Umową cesji z dnia 30 kwietnia 2013 r. (...) Bank Spółka Akcyjna we W. przeniósł na rzecz (...) w (...) wierzytelność przysługującą mu wobec S. K., a wynikającą z umowy kredytu nr (...) (zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 12).

Pismem z dnia 12 maja 2016 r. (...) w (...) wezwał S. K. do zapłaty, na które ten nie odpowiedział (wezwanie do zapłaty k. 13).

Na zadłużenie S. K. z tytułu przedmiotowej umowy kredytu składała się kwota 1065,19 zł z tytułu zaległej części kapitału i należnych odsetek wraz z dalszymi odsetkami za opóźnienie oraz kwota 170,35 zł z tytułu kosztów dochodzenia zaległego należności tj. kosztów upomnień i wezwań (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności: (...) Bank Spółka Akcyjna we W. (k. 19 – 22), umowy kredytu wraz z załącznikiem (k. 4 – 11), zawiadomienia o zmianie wierzyciela (k. 12), wezwania do zapłaty (k. 13) oraz akt sprawy I Co 437/08. Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności, również żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) w (...) dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanego S. K. zapłaty należności wynikającej z umowy z dnia 26 lutego 2007 r. o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W., którego następcą prawnym jest (...) Bank Spółka Akcyjna we W., w związku z zawartą w dniu 30 kwietnia 2013 r. przez powoda z (...) Bank Spółka Akcyjna we W. umową sprzedaży wierzytelności.

Jedynym zarzutem zgłoszonym przez pozwanego S. K. przeciwko żądaniu pozwu był zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 kc). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 3 lata (art. 118 kc). Termin przedawnienia roszczeń z umowy bankowej wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi 3 lata (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. wydany w sprawie II CK 113/02). Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprawdzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Zgodnie z art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód, stwierdzając, że przerwa biegu przedawnienia dochodzonego przez niego roszczenia nastąpiła w związku z wystawieniem przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 lutego 2008 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie 11 kwietnia 2008 r. (sygn. akt I Co 437/08) był w błędzie, albowiem złożenie wniosku do sądu o nadanie klauzuli wykonalności i nadanie tej klauzuli przerwało bieg terminu przedawnienia wyłącznie w stosunku do wierzyciela będącego bankiem i nie odniosło takiego skutku w stosunku do powoda.

W jednym ze swoich orzeczeń wydanych już po usunięciu z porządku prawnego możliwości wystawiania przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych Sąd Najwyższy zaznaczył wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy

wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem go na nowo (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 wydana w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16). Wprawdzie uchwała ta bezpośrednio odnosi się do czynności polegającej na wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, jednakże analogicznie należy przyjąć, że nie odnosi skutku przerwy biegu terminu przedawnienia w stosunku do cesjonariusza nie będącego bankiem czynność banku - zbywcy wierzytelności polegająca na przerwaniu biegu terminu przedawnienia jedynie przez złożenie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Tak samo bowiem w tym wypadku należy przyjąć że cesjonariusz nie będący bankiem nie może korzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczenia przez banki na podstawie art. 96 - 98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe, które obowiązywały do dnia 27 listopada 2015 r. Uprawnienie do wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało tylko bankom i wyłącznie na rzecz wierzyciela będącego bankiem mogła być nadana klauzula wykonalności, również wyłącznie wierzyciel będący bankiem mógł na podstawie takiego tytułu zainicjować postępowanie egzekucyjne. Natomiast już w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. wydanego w sprawie II CSK 196/14 Sąd Najwyższy wskazał, że przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 kc następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela (...).

Konkludując – w ocenie Sąd przerwanie biegu przedawnienia roszczeń wierzyciela (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 24 lutego 2008 r. nie odnosi skutku wobec nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem - powoda Hoist I Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w (...). Powód nie wskazał żadnych innych okoliczności, które prowadziły do przerwy biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia. Z bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 lutego 2008 r. wynika, że roszczenie w nim określone jest wymagalne, tak więc termin przedawnienia tego roszczenia upływał w dniu 24 lutego 2011 r., wobec czego Sąd stwierdził, że w dacie złożenia pozwu należności pozwanego S. K. wynikające z umowy z dnia 26 lutego 2007 r. o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) były przedawnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, wobec czego żądanie oddalił jako niezasadne, orzekając o tym w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc, uznając powoda za stronę przegrywającą postępowanie. Na koszty te złożył się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 360,00 zł – stosownie do brzmienia § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.